

РЕШЕНИЕ № 573

гр.Перник, 04 август, 2014 г.

ВИМЕТО НА НАРОДА

Административен съд Перник, в открито заседание на тридесети юли през две хиляди и четиринадесета година в състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Игнат Георгиев
Членове: Стефан Станчев
Емилия Иванова

при секретаря А.М.*** и с участието на прокурора Николай Цветков, като разгледа докладваното от съдия Станчев кнах дело № 508 по описа за 2014 г., за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 63, ал. 1, изр. II от ЗАНН, вр. с чл. 348 от НПК, вр. с чл. 208 – чл. 228 от АПК.

Образувано е по касационна жалба на "****" ЕООД, със седалище гр. Перник, против Решение № 224/12.V.2014 г., постановено по НАХД № 1973/2013 г. по описа на Районен съд – гр. Перник, с което е потвърдено Наказателно постановление № 23-2307064/4.XI.2013 г., издадено от Директора на Дирекция "Инспекция по труда" Софийска област, с което за нарушение на чл. 264 от Кодекса на труда (КТ) и на основание чл. 416, ал. 5, във вр. с чл. 414, ал. 1 от КТ на касатора е наложена административно наказание – имуществена санкция в размер на 1500 лева. Иска се от съда да отмени оспорваното решение и потвърденото с него наказателно постановление. Наведените в жалбата оплаквания съдът квалифицира по чл. 209, т. 3 от АПК – неправилно решение поради нарушение на материалния закон, съществено нарушение на съдопроизводствените правила и необоснованост. В съдебно заседание касатора чрез процесуалния си представител адв. Михайлов, поддържа жалбата на основания, изложени в нея.

Ответникът по касация – Директора на Дирекция "Инспекция по труда" СО, чрез процесуален представител оспорва основателността на касационната жалба, като поддържа становище, че решението на РС е правилно и следва да се остави в сила.

Представителят на Окръжна прокуратура – Перник предлага да се остави в сила решението на въззивния съд.

След като прецени твърденията на страните и събрания по делото доказателствен материал, касационен състав на Административен съд Перник, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е подадена в преклузивния 14-дневен срок по чл. 211 от АПК от надлежна страна и в съответствие с изискванията за форма и реквизити, поради което се явява процесуално допустима.

Разгледана по същество е неоснователна.

Производството пред Районен съд – гр. Перник е образувано по жалба на "****" ЕООД против Наказателно постановление №23-2307064/4.XI.2013г., издадено от Директора на Дирекция "Инспекция по труда" Софийска област, с което за нарушение на чл. 264 от Кодекса на труда (КТ) и на основание чл. 416, ал. 5, във вр. с чл. 414, ал. 1 от КТ на касатора е наложена административно наказание – имуществена санкция в размер на 1500 лева. С постановения съдебен акт, състав на районен съд е потвърдил наказателното постановление

като е приел за безспорно установено, че в качеството си на работодател касатора към 01.V.2013 г. не е начислил и изплатил с увеличение положения труд от работника В. Б.***, работила на официален празник (първи май 2013 г.) в павилион, стопанисван от дружеството, с което е нарушил разпоредбата на чл. 264 от Кодекса на труда. Обсъдени са възраженията на въззивника, степента на обществена опасност на деянието и са изложени мотиви във връзка с прилагането на чл. 27 от ЗАНН. Има констатации, правилно отразени от въззивния съд в постановеното от последния съдебно решение, че дори към момента на приключване на съдебното производство пред въззивния съд от страна на въззивника, настоящ касатор не се представят доказателства, 1. че са изпълнени предписания на контролните органи, установили нарушението по чл. 264 от КТ; 2. няма данни да са отстранени вредни последици, причинени от нарушението на трето лице, което е основание да не се прилага привилегирования състав на чл. 415в от КТ. На въззивника е била предоставена възможността да ангажира доказателства в подкрепа на защитната теза, развита пред съда, а в тази връзка са изложени мотиви защо не се ценят като относими тези доказателства.

Решението на Районен съд – Перник е правилно и следва да се остави в сила.

Предмет на касационна проверка съгласно чл. 218 от АПК е решението на районния съд само на посочените в жалбата пороци като за валидността, допустимостта и съответствието на първоинстанционния акт с материалния закон съдът следи служебно. В настоящия случай наведените в касационната жалба доводи са неоснователни.

В конкретния случай, касаторът е санкциониран за нарушение на чл. 264 от Кодекса на труда, който регламентира, че за работа през дните на официалните празници, независимо дали представлява извънреден труд или не, на работника или служителя се заплаща според уговореното, но не по-малко от удвоения размер на трудовото му възнаграждение. Извод за така допуснатото административно нарушение, административно наказващия орган е обосновал въз основа на представени от дружеството писмени доказателства – отчетна форма за явяване и неявяване на работа за месец май 2013 г. и разчетно-платежна ведомост за месец май 2013 г. От тези документи се установява, че работника е полагал труд на официален празник (01.V.2013 г.) в търговски обект на дружеството, за което обаче, дружеството работодател не е начислило и изплатило с увеличение положения труд.

По убеждение на настоящия съдебен състав, неоснователно касатора обосновава възражението си за липса на надлежно съставен АУАН, което не се установява в хода на касационната проверка. По отношение на касационното оплакване за допуснато процедурно нарушение от страна на АНО и първостепенния съд, за това, че не е обсъдено възражение срещу АУАН, последното не е основателно, тъй като на касатора е била предоставена възможност да развие всички възможни основания по въззивната жалба, според които издаденото НП е неправилно. Дали са обсъдени или не подадени срещу АУАН възражения, не е процесуално нарушение, довело до ограничаване правото на защита на касатора, за което му е била предоставена възможност в производството по оспорване законосъобразността и правилността на наказателното постановление пред РС. В това производство, такова възражение не е развито, но и в настоящото производство няма основание да се приеме, че е допуснато съществено процесуално нарушение.

Предвид изложените мотиви касационната инстанция намира решението на районния съд за валидно, допустимо и правилно, поради което същото следва да бъде оставено в сила.

Мотивиран от изложеното и на основание чл. 221, ал. 2 от АПК във връзка с чл. 63, ал. 1, изречение второ от ЗАНН, касационен състав на Административен съд Перник

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 224, постановено по НАХД № 1973/2013 г. по описа на Районен съд – Перник.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване.

Председател: /п/

Членове: 1. /п/

2./п/